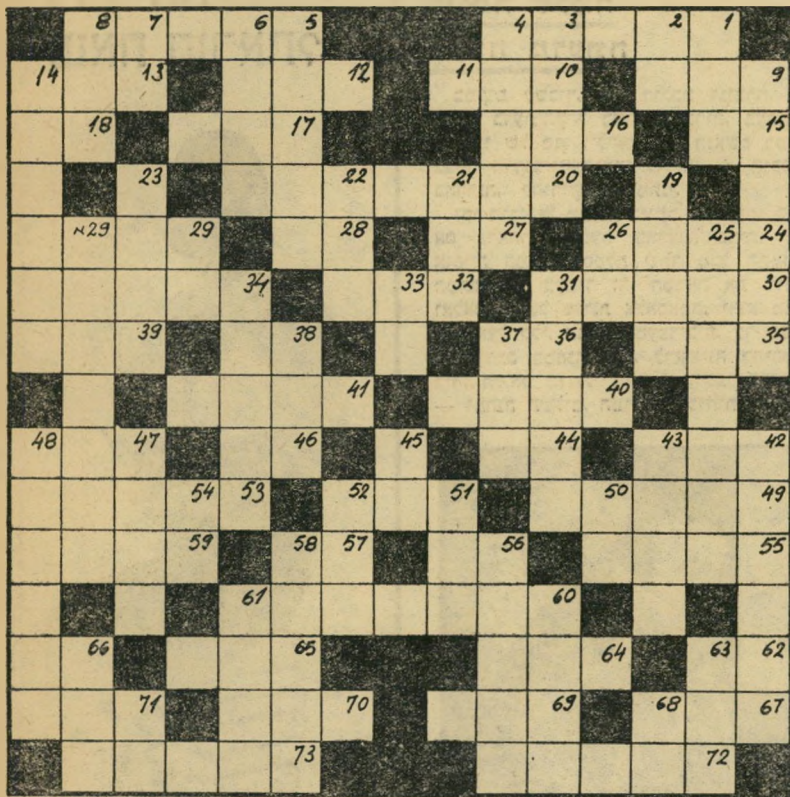




את פיתרון התשבץ יש לשלוח לת.ד. 136, תל-אביב, ולציין על גבי המעטפה: "תשבץ 1754".  
בין הפותרים יוגרלו פרסי ספרים.

מרי" (73) במאי תיאטרון ישראלי, מביים ב-  
תיאטרון חיפה.

#### מאונך:

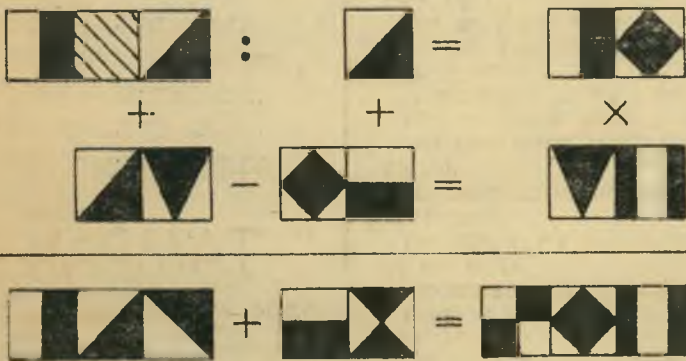
(1) האר. (2) אבר בגוף. (3) הקדש מוסלמי.  
בערבית "ואקף". (4) תקוה. (5) אמרגן ישראלי. (6) שחקנית ישראלית ידועה (ש"מ).  
(7) חלק ממין מסויים. (8) תפארת. (9) מחזה של איבסן. (10) מחזה המוצג ב"הבימה". (11) מרכז העסקים של עיר גדולה. (12) זכות ההתנגדות. (13) פאר. (14) קערה, צלחת. (15) דמות נשית באחד ממחזות שקספיר. (16) מילת זירוז. (17) סימן מוסיקלי. (18) במאי ישראלי צעיר (ש"מ). (19) מבקר קול-לנוע ישראלי ידוע. (20) כינוי. (21) כינוי לאלוהים החרמן. (22) מחזה המוצג ב"קאמרי". (23) קנה דעת. (24) מחזה המוצג ב"קאמרי". (25) קיבלו תשובה. (26) פי החיה. (27) שם של רבין מוסיקלי בתיאטרון ישראלי. (28) אות קריאה של מחזה או תענוג, לפי המידורש. (29) מכינוי אלוהי ישראל. (30) סימן. (31) עיסה, בצק. (32) פעולת הכריתה בשיניים. (33) ספר מומורים עתיק. (34) אוסנה שהיתה מקובלת החורף. (35) מותר לו. (36) החלק החד בסכין. (37) גדוש.

#### מאונך:

(1) תיאטרון ישראלי. (2) ביטוי שמירושו "קטילה" במובן של ביקורת תיאטרון. (3) פיקוד הורכה (ר"ת). (4) צופן. (5) גורל. (6) מישכן, דירה. (7) בלבד. (8) צריך להיות בראש. (9) מחלה. (10) נדבך, עשוק. (11) במאי תיאטרון ישראלי (ש"מ). (12) שחקן ישראלי המצליח באוסטריה. (13) חיסה על צידה. (14) מיכל בד. (15) בקיאה במישנה. (16) כינוי לאיש זקן ונכבד. (17) קנה הבלר. (18) נאספו למקום אחד. (19) שמו הפרטי של ראש עיריית ירושלים. (20) ענף. (21) רטוב. (22) שליה. (23) שחקן ישראלי (ש"מ). (24) מופיע כיום ב"הבימה". (25) ציה. (26) רכוש. (27) אנקול. (28) שופט. (29) זאק אפשר לכי תוב גם כך. (30) תרגול צעיר. (31) פתח. (32) לוא לא. (33) עומד בראש הליגה להגנה יהודית. (34) כלי חרס לנוולים. (35) חול לחיות. (36) כוכב בעל זנב. (37) שחקנית ישראלית, מופיעה ב"השושנה המקוקעת". (38) מילת שלילה. (39) במאי 42 מאונך. (40) שומן, שומניות. (41) כינוי לסרטור ב"אירמה המתוקה". (42) משא, נטל. (43) רן. (44) ה"הישג הגדול ביותר. (45) אשפת החיצים. (46) 72 במאי תיאטרון ישראלי, ביים בעיקר ב"קא-

## חשבץ 1754

וזה חידה חשבונית. כל ריבוע מסמל סיסרה. לאותן הספרות יש אותם סימנים. בעזרתן של פעולות חיבור, חיסור, כפל וחילוק יש למצוא איזו סיסרה מייצג כל סמל של ריבוע.



את התשובות יש לשלוח על-גבי גלויות בלבד לת.ד. 136, ת"א, ולציין על גבי הגלויה: "חשבץ 1754". היתרון צריך להכיל את כל התרגיל במספרים. המועד האחרון למשלוח הפיתרון — 21.4.1971.

בין הפותרים נכונה יוגרל פרס כספי של 20 ל"י ועוד 3 פרסי ספרים.

## במדינה

### מיעוטים

#### חסרים

#### יחסים

● "אנחנו לא מצליחים להשיג עבודה בלי הארזי של השב".  
● "מטרידים אותנו בלילות על-ידי ביקורים משטרתיים".  
● "לא רוצים ללמוד את ביאליק".  
● "מרצות עזה ניגשו בשנה שעברה 6300 תלמידים לבחינות בגרות (מצריות). מישראל, ניגשו רק 630 תלמידים ערביים. זהו טיב החינוך שמקבלים ערביי ישראל".  
היה זה חלק קטן מהטענות שהועלו בי שיש-שבת שעבר על-ידי סטודנטים ערביים ישראלים, במיפגש סטודנטים יהודיים ערביים שאירגנה התאחדות הסטודנטים בי-נצרת. חלק קטן — משום שאת רוב טע-נותיהם לא הספיקו הסטודנטים הערביים להשמיע, לאחר שמרבית המיפגש הוקדשה



סטודנט גיריס

פרוטקציה מהי.ש.ב.



דוקטור סדן

— כתבי-אישום נגד הי.ש.ב.

סיטה ומוסדות הביטחון. כשיטת מדבריו של מורה ערבי מסויים, פנה סדן, לאורי שטנדהל, לקול צחוקם של הנוכחים: "לא תוכל לפטר אותו. הוא מת לפני 1,100 שנה".

**בלי נציגים-ממעים.** הרצאתו של ד"ר סדן למחרת לוחה מחאות נמרצות של הסטודנטים היהודים. סדן חזר והצביע על הנעשה בחיפה עם עוזרי ההוראה הערביים, ועל רדיפות השב. הוא הציע שהמפגשים הבאים "יערכו שלא בנוכחות אנשי ארץ-ישראל השלמה ונציגי הממשלה, התמרמר על כך שרק העולם הזה הסכים בזמנו לפטר סם את אשר התרחש באוניברסיטת חיפה עם עוזרי ההוראה הערביים.

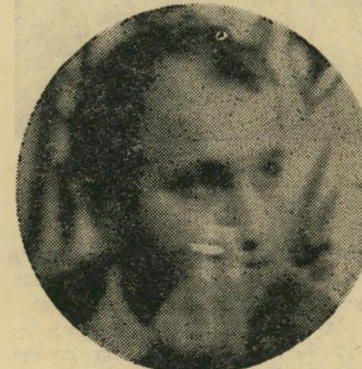
**בלי אפליה.** נזיר יונס, שהוא סטודנט לרפואה, התנגד לשיטה לפיה שלושה עד-בים מתקבלים באופן קבוע לפקולטה ל-רפואה בתל-אביב. "אינני רוצה אפליה — לא לרעה ולא לטובה", קבע.

בכנס השתתפו סטודנטים ערבים בוד-דוח. אחת מהן היתה עארפת מנסור (21), סטודנטית שנה שלישית למדעי הרוח ב-אוניברסיטה העברית בירושלים. עארפת בעלת השיער השחור והארון, החיוך ה-לבבי והלבושה — רחמנא ליעז — חליפת מכנסים, לא זכתה לרשות הדיבור. אך לי-עומת זאת, רואיינה בסלחנות. לכתב ה-עולם הזה, סיפרה עארפת כי אישית היא לא סובלת מחוסר נוחות בחייה בירושלים, אבל לרבות מאיתנו יש בעיות — בעיקר בתחום יחסי החברות. יש מעט מאוד סטודנטים ערביים שיש להם חברים יהודים. יחסים הם, לכל היותר, קורקטיים, אבל רחוקים מלהיות לבביים.

"טוב היו עושים יוזמי הכנס אילו היו עורכים את המיפגשים הראשונים בין סטודנטים יהודים וערבים בלי נציגי מוסדות". סיכם את המיפגש אחד המשתתפים. "בצורה שנעדר, לא היה המיפגש שונה מעשרות מיפגשים קודמים, שהחלו בקול תרועה — ומתו בקול דממה דקה. חבל שגם כנס זה יילך בעקבותיהם".



ד"ר בן-עמי וסטודנטית מנסור  
ביד שלובה עם ארץ-ישראל השלמה



סטודנט יונס

— חינוך מזופת

לנאומיהם האינסופיים של נואמים יהודים שונים — לא סטודנטים.

**דברת.** המיפגש שמטרתו היתה "ליצור ולהעמיק ידידות אישית בין סטודנטים יהודים וערבים", ואשר מומן על ידי משרד ראש הממשלה, לקה בחוסר הבנה מינימאלית לבעיותיהם של הסטודנטים הערבים. לפת"ח הביאו המארגנים את ע"ד אורי שטנדהל, סגן יועץ ראש הממשלה לעניינים ערביים, לציודו ישב איש ארץ-ישראל השלמה ד"ר אהרון בן-עמי. הינחו את הערב ד"ר שבת וייס וח"כ עבדול עזיז וזעבי. כל אחד מהללו נאם כעשרים דקות. כשהגיע תורם של סטודנטים ערביים לדבר, נאלץ המנחה להגביל אותם לחמש דקות בלבד.

בניגוד לשאר הנאומים, הודיע הפסיכולוג ד"ר יוחנן תוממן מאוניברסיטת חיפה, כי הוא מוותר על זכות הדיבור שלו לטובת הסטודנטים הערביים, גרם למחאות כסיים סוערות.

**מה כואב?** מה כואב לסטודנט הערבי? טען איברהם גיריס: "אפילו לשמש מורה בבית-הספר העממי צריך פרוטקציה". וליד פאהם תקף את ח"כ עבדול עזיז וזעבי, כי טען כלמיו: "יש סתירה בין להיות חבר במפלגה ציונית שמטעמה אתה משמש כחבר-כנסת — לבין להיות ערבי גאה!". נזיר יונס, יו"ר ועד הסטודנטים הערביים